

ikke alene den Trafik, som det forenede Dampskibsselskab hidtil har dirigeret direkte fra Kjøbenhavn til Helsingborg, men ogsaa den stigende Trafik, som ganske naturlig fremkommer ved, at Samfærdselsmidlerne benyttes mere baade i den ene og i den anden Retning — og man kan jo vente, at denne Trafik vil stige meget betydelig, naar man ser paa de Tal, jeg nævnedes for fra Statsbanernes Beretning — saa mener jeg, at der er al Anledning til at tage det af mig her fremsatte under Overvejelse og se, om ikke det vil være bedst, forudsat at Staten skal overtage hele den Trafik, her er Tale om — og der synes næppe, efter min Opfattelse, at være nogen anden Vej at gaa — at man, saa med det samme faar disse højst uheldige Forhold ved Helsingør omordnede paa en saadan Maade, at de kunne siges at være tilfredsstillende, idet man faar flyttet Dampfærgelejet ud af Helsingørs Havn hen til et andet Sted enten Nord for eller Syd for Byen. Der var i 1888—89 en Del Strid om, hvad der vilde være hensigtsmæssigst, jeg skal ikke udtale mig videre derom, dog tror jeg, at det første vilde være det heldigste. Men jeg skal altsaa tillade mig at henlede den højtærede Indenrigsministers Opmærksomhed paa dette Forhold og tillade mig at udtale Haabet om, at det maa blive forbedret.

*Indenrigsministeren (Bardenfleth):*

Den ærede Ordfører (Knudsen), begyndte med at omtale Anledningen til, at den fremsatte Forespørgsel er kommen frem og henviste til den Diskussion, der i Midten af forrige Maaned blev rejst i Pressen i Anledning af den Stilling, som det forenede Dampskibsselskab syntes at indtage med Hensyn til den fremtidige Ordning af Sundtrafikken i det hele. Jeg tror, at den mellemliggende Tid mellem Forespørgsels Anmeldelse og den Dag i Dag, da den bliver stillet til mig, ikke vil være uden Gavn, for saa vidt den vil bidrage til, at man vil se ret rolig paa dette Forhold og ogsaa dets fremtidige Udvikling. Thi naar den offentlige Diskussion om denne Sag jo egentlig har haft til Basis den Forudsætning, at det var det forenede Dampskibsselskabs Hensigt ganske at ville opgive Trafikken mellem Kjøbenhavn og henholdsvis Malmø og Helsingborg, saa foreligger der jo intet som helst til Grund for denne Antagelse. Der foreligger kun dette, at det forenede Dampskibsselskab har opsagt den Overenskomst, som det har haft med den svenske Jærnbanebestyrelse angaaende

Besørgelsen af den gennemgaaende Trafik mellem Malmø og Kjøbenhavn. Hvad Grunden har været hertil, derom er der jo blevet opstillet forskellige Formodninger, men der er i saa Henseende ikke offentlig fremkommet noget autentisk. Man har hørt sige, at Grunden var den, at det forenede Dampskibsselskab agtede at opgive Kystfarten gennem Øresund fra Kjøbenhavn til Helsingør, en Fart, som havde vist sig ikke at kunne betale sig for Selskabet, og at Selskabet derfor ønskede overhovedet at staa frit med Hensyn til den fremtidige Besørgelse af Trafikken, dels denne Trafik langs Kysten og dels Trafikken over Sundet; men man har ikke nogen som helst autentisk Meddelelse om, at det var det forenede Dampskibsselskabs Hensigt at opgive Farten paa Malmø. Jeg tror heller ikke, at hvad der i saa Henseende i de seneste Dage er fremkommet offentlig, giver nogen som helst Bekræftelse paa denne Formodning. Tværtimod, og efter hvad der foreligger for mig, har jeg heller ikke nogen som helst Grund til at antage, at denne Hensigt skulde ligge bag ved det forenede Dampskibsselskabs Optræden. Det kunde herefter synes noget overflødig at diskutere om en Eventualitet, som ikke kan ventes at komme til at foreligge, men den ærede Ordfører lagde jo i Dag tillige det ind i Forespørgslen, at man ønskede i min Udtalelse om, hvorvidt ikke allerede det, at det forenede Dampskibsselskab mulig havde truffet Foranstaltninger til Indskrænkning af Farten paa Malmø, kunde foranledige Staten til at tage Bestemmelse om at gribe ind i dette Forhold og arbejde mod det Maal fremtidig at overtage hele denne Drift. Dette giver mig jo en ret naturlig Anledning til at udtale mig mere almindelig om de Synspunkter, som det forekommer mig, man maa lægge til Grund for Statens Overtagelse af disse Trafikforbindelser. Ved Etablering af Dampfærgeforbindelser, dels mellem Helsingør og Helsingborg og dels siden 1895 mellem Kjøbenhavn og Malmø, har jo Staten anerkendt den Betydning, som disse Forbindelser med vort Naboland maa have, først og fremmest i den internationale Trafik for den gennemgaaende Forbindelse. Det er jo en Selvfølge, at disse Dampfærgeforbindelser i første Række maa betjene den gennemgaaende Trafik, baade Gods- og Persontrafikken, og først i anden Række kommer Hensynet til, at de fyldestgøre den lokale Trafik frem. Hvad nu angaar disse to Forbindelser, saa er Dampfærgeforbindelsen mellem Helsingør og Helsingborg af